

bohacze shoniło! Njejšy, ty luba kschescijanska duscha, to tež shoniła w tych wschelakich wulkich spytowanjach, kiž ſu hizom czahnyłe psches twoju hłowu a psches twój dom?

— A kajku krafznu nadziju płodzi Boże ſłowo w naſ, hdny nam jako wjeſełe poſzelſtwo Božeje hnady jaſny a ſwētły pucz poſkuje k wernemu ſbožu jow na ſwēcze a k wēcznej ſbōžnoſczi tam w ujeſeſzach, nam teho ſmilnu ſbōžniſku wutrobu wotkrywajo, kotryž je wopſchijecze a da- war wſcheho ſboža, wſcheje ſbōžnoſcze! O wjeſełe poſzelſtwo, kiž wot Jeſuſa ſwēdczis; o ſbōžnyhczinjaze ſłowo, kiž k Jeſuſej wodzis; kaf krafzne ſy do wēcznoſcze!

Haj, Boże ſłowo w oſtanje wēcznje. Nihdy nima žadny čaſz pſchińcz, hdzej bý jeho ſbōžny předarski hłóſ ſo wotmijelkuy. Knjesowe ſłowo ma ſo předowacz hacž do kónza dñjow. Haj tež w čaſzach mózneje ujewěry a wulkeho wotpada ſměje Knjesowe ſłowo ſwoje džeszacž tawſynt duſchow, kiž k ſwojemu wēcznemu ſbožu na jeho ujeſhablazej ſkale ſtejo wostanu. Knjesowe ſłowo w oſtanje pak tež w tym roſomje, ſo ſo hacž do ſwojeho poſlenjeho wēſhczenja dopjelni. Schtož je tón Knjes ryczał, to ſo tež ſawěſcze stanje a to runje w tym čaſzu, kotryž je jeho ſwajata mudroſcz do předka poſtaſila. Schtož teho dla wot Božeho ſłowa hishcze jako wēſhczenje tu ſteji, to budže tež połnje dopjelijene w ſwojim čaſzu. Jenož teho ſo hladajmy, ſo ſo ujedamym tym ſawjeſcz, kotsiž ſ krobolerskim duchom chzedža tón čaſz wufſlēdžicž, kiž je Bóh w ſwojej ſwiatej mudroſci ſam ſwojej mozy ſkhował a naſhemu roſomczkej potajil.

Boże ſłowo w oſtanje pak tež w ſwojich ſwiatych napominanjach, kotrež wſchitke ničo druhe njepytaju, hacž ſo ujebychmy ani ſebje ani druhich do ſchłodny a ujeſboža pſchinjeſzli, ale ſo bychmy jako wérjazy kſchescijenjo tak krodžili, ſo mohło Boże hnadne ſpodobanje a żohnowanje nad nami wotpocžowacž. O ujeje to luboſna a luboſciwa krafznoſcz Božeho ſłowa? — Ale je-li ſo Boże ſłowo w ſwojich ſwiatych napominanjach psches naſ ujeſdopjelni, dha budže nad nami dopjelijene a wostanje jako hroženje nad nami hacž na ſudny dzeń! To njemóže hi- naſk bycz. To ſebi majestoscž teho žada, kotrehož to ſłowo je. Bóh ujeje po waſchnju ſlabych nanow. Wón ſo